

საქართველო

იმისთვის წმინდა საჭმეში, როგორიც ბეჭედზე სიცუკაა, ფერილებით და ჭრებით ბეჭედის გაფანა ყველა უადრისობაში უსაძღვრება.

[Handwritten signature]

გამოის 1918 წლის
25 ივნისიდან

კიბუცების მიმდრენება

ხუთშაბათი, 17 აგვისტო. 2023 წ. №95 (9627)

ელ. ფოსტა: sakresp@top.ge და sakresp@mail.ru

ფურ 1 ლარი

06. 4 83.

„ებაი, აზვერი, ქამა“!

სპორს, რკანები გამოიწვის, ვიზუალური ტეატრი ჩაიხსრო, აფხაზები!

სტუმრად
საკუთალ
ეალაჟში

რუსები
ვაკის
ვარკი
უისები
ნებვევარეს!

გეორგი-ლეიტენანტი იმორ კირილოვი ეშვ ახალ კანდემის ამზაღვას?

რუსეთის ფედერაციის შეიარაღებული ძალების რადიაციული, ქიმიური და ბიოლოგიური დეპარტამენტის ხელმძღვანელის გენერალ-ლეიტენანტ იგორ კირილოვის თქმით, ამერიკის შეერთებულ შტატები ახალ პანდემიას ამზადებს.

„შეერთებულმა შტატებმა გლობალური ბიოლოგიური კონტროლის დამყარებისთვის შემდეგ სტრატეგიული ნაბიჯების გადადგმა დაიწყო. პანდემიისთვის მზადყოფნისა და რეაგირების ოფისი შექმნეს. საუბარია იმაზე, რომ ახალი სტრუქტურა პასუხისმგებელი იქნება კურსის განსაზღვრასა და უცნობ ბიოლოგიურ გამოწვევებთან საბრძოლველად. სწორედ ამან შეიძლება გამოიწვიოს კიდევ ერთი გლობალური საგანგმო მდგომარეობა“, – აცხადებს კირილოვი. კირილოვის თქმით, ამ გზით შეერთებულმა შტატებმა ვირუსის მუტაციების ძიებით ახალი პანდემიისთვის მზადება დაიწყო.

დარცვის შემთხვევა

„რერო ქვირა
იყვის ქა
სოფელი
იაფაზ“...

06. 9 83.

კუნძულ ლეიტენა
ესოფელი
მოგზაურობა - 30

ეს ისე, ⑤ უბრალოდ!

ანუ კასუებ „ნაგავს“!

⑤

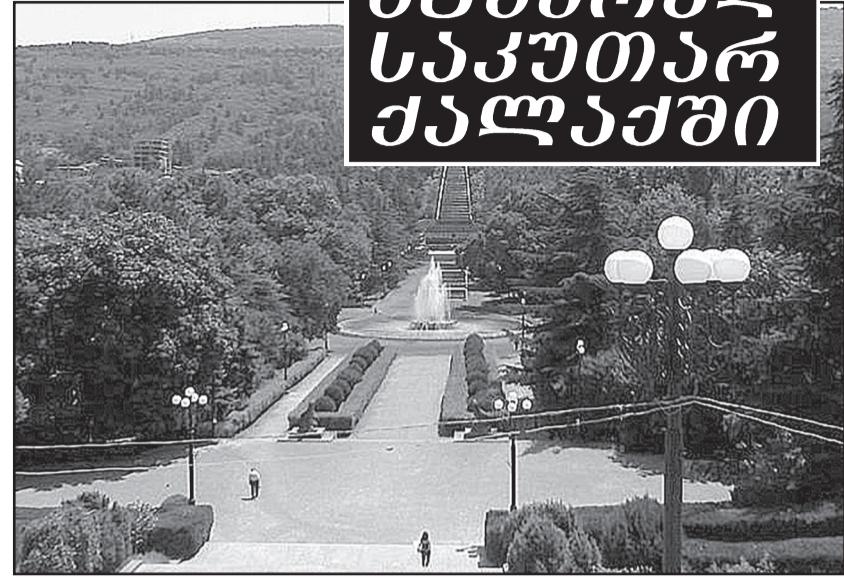
ახელ,
ეკი ღუმება!

ወ/ሮ/ አበበ የደንብ, የአዲስ በጀት እና የሚያስተካክለ ንግድ?

№95. სათავარათი, 17 აგვისტო, 2023 წელი.

സിംഗാർഡ് സാക്ഷാത്കാര കാലാക്ഷേ

„Թիգրի յանհաջող ոչընթաց
դա երազալու ուժաջոց“...

სასე დაახასიათა ქართველი კუცის წინაპარშია ჩვენი ხალხის მდგომარეობა ქვეყნისთვის „შავ ჰერიოდზე“. ასეთი ძნელადმოსაგონარი „შავი ჰერიოდები“ ბლობად იყო ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში. ოქროსზე იყიდებოდა ჩვენი ქვეყნის ბავშვები და მობრძოსილები, მეძებან ძალაზე იყიდებოდა სოფლები, „ლევთა გაალაგეს საქართველო“, გულისტკივილით აღნიშნავდა ერეკლე მეფე.

უარესი მდგომარეობაა დღეს. იყიდება საქართველო
მიწიანა, წყლიანა, ტყიანა, აღამისნებიანა, „რათა ასრულდეს
ქართველი კაცის ისტორიული ოცნება, დაუზრუნდეს ევ-
ლოპება“.

როგორ უნდა დაივიწყო თავშაბრდაცემა, რომელიც თავს
დაგვატყდა სასტუმრო შოვის ტერიტორიაზე, როგორი და-
საჭრებელია, რომ ამხელა მსხვერპლი გამოიწვია მთა-
ში მყინვარის ღწობაში.

არავითარი აბრი არ აქვს ახლა საპარლამენტო ან
სხვა სახის კომისიის შექმნას, რადგან ამ კომისაში აცყალება
ყვირილი, ჩეუზი, თუ რატომ არ იყო მეტი რაოდენობის
ვერტმფუნები, რატომ არ იმუშავეს ვერტმფუნებმა ღამით
და ა.შ.

მოსალოდნელ კატასტროფას ვერ ან არ დაინახავ-
და პოლიტიკურ სექტრში და საზოგადოებრივ სტრუქტუ-
რებში მოვალათებული, უცხოეთის მიერ დაფინანსებული
აგენტები.

მკითხველმა განსაკის:

2023 წლის 7 აგვისტოს გაზეთ „ახალ თაობაში“ ქალბატონმა თეა გოლოლაძემ კოლესპოდენტის შეკითხვას უპასუხა: „30, რამდენიმე დღით ადრე დაცული პროცესისა... შესაძლებელი იყო გარკვეული ალგიაზონის გეგმა, რომ მყიდვების უნიკალური დოკუმენტი უკავშირდებოდა ელექტრონული ფოს, ეს დამოიდებას მინის მასას და გააკეთებას დაკარცოლს.“

A black and white photograph of Nino Salukvadze. She is shown from the chest up, looking slightly to her left with a serious expression. Her right hand is raised near her face, fingers partially open, while her left hand rests on her chest. She has short, light-colored hair and is wearing a dark top with a light-colored, possibly floral or paisley, patterned collar.

306 არის ქალგაფონი თუ? იგი უცხოების მიერ დაქირავებული ერთ-ერთი აგენტია. ქალგაფონ თუას მსგავსი ქალიან გვერდის, რომელთამცვეს დოლარები „ძირიად იყიდეს, ხოლო ჩვენი ხალხი იყვად.

შოვის ტრაგედიამდე იყო თბილისის ტრაგედია. ჩვენმა ჰიდროპლანეტურულთა ჟგუფმა მაშინ მოკლე დროში წარადგინა ვერეს ხეობაში, თბილისიდან რამდენიმე კილომეტრის მოძრაობით კაშხლის მოწყობის პროცესი, რომელიც მთლიანად გამოიწვია კუველა სიდიდის წყალმოვარდნებს. მოწყობილი წყალსაცავი იქნებოდა თბილისელებისთვის ერთ-ერთი საყარალი დასასვენებელი ადგილი.

თბილისის მერიამ და გარემოს დაცვის სამინისტრომ
ქვიდარლიკებული წინასწარი გათვრთხილების სისტემა და-
ამონტაჟული, რომელმაც ნაწილობრივადაც ვერ მოხსნა წყალ-
მოვალეობის საშიშროება.

ჩვენ, როგორებს, გვექმნება შთაბეჭდილება რომ
პოლიტიკურსები და საბოგადოების წარმომადგენლები
ყველანი, ერთეულების გამოკლებით, მხოლოდ დო-
ლარების შოვნით არიან დაუკავებული. ეს გზა კვლავ
შიგვიყვანს საშოქალაქო ობაზდე, ან ჩვენი ქვეყნის
სრულ კოლონიზაციაზდე, რასაც მომავალი თაობა

ნუგზარ კოპაბიძე,
დამოუკიდებელი ექსპერტი პიდრომშენებლობაში
ბოლნისი, ა. 593 74 82 53

დოლარით, რეგულარულად დავ-
დივარ ვაკის პარკში. ამ ტრადიციას
უკვე ხანგრძლივია ასაკი გააჩნია. მა-
სასარებელი სხვადასხვა ჭიშის ხეთა — მუ-
ხების, ჭადრების ხევინები, ნაძვების
ნაინსახეობა, მოვლილი და ლამა-
ზი ს კვერლები. ვაკის პარკი, ჩემი კი
არა, მთელი ქალაქის სიამაყეა! ორი-
ოდენ წლის წინ დაიწყეს პარკის ფარ-
თომასშტაბიანი რეაბილიტაცია. შან-
შან, განახლების პირველი ეტაპი დას-
რულდა. ლომ არა მარიტას ტრაგე-
დია, ყველანი ძალგეგანარებული ვი-
ყავით ახალი ნარგავების, განახლე-
ბული სანიაღვრე და განათების სის-
ტების ხილვით. ამასთან ერთად, გა-
ფართოვდა სპორტული სივრცე და
დაიდგა ლია ცის ქვეშ ფინური სპორტ-
ული ტრენაუტორები. ახლა აქედა ტე-
რიტორიაზე გადმოვინაყვლეთ სპორტ-
ული ვარ्षისებით დაიტერესებულება,
რეგულარულმა ვიზიტორებმა. ეს უბნის
ტრადიციული წრეა, რომელთა წარმომადგენლები,
წიმისავით თაოთონინ პარკში სარაწიაშოთ

ରୀ ଶାନ୍ତାବ୍ୟ ଗାନ୍ଧିଦା ପାକିସ୍ତାନ୍ ରୁ - ଯୁଦ୍ଧରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ
ଓର୍କର୍ଷରେଲ୍ଲେବି ଦା ଉପକାର ହେବାରେ ମହିଳାଶର୍ମିଙ୍କରୁ ଗାମର୍ଗ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରରୁ
ଏକଥିବାନ୍ତିକିଲୋକଙ୍କର ଗାନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତବ୍ୟେବାକୁ ଅଲମକିନ୍ଦରେଖିବେ
ନି, ଆଜୁ ନୂହୁସ୍ତର୍ଲେନ୍କାନ୍ତିକି, ଶ୍ରୀଭର୍ମଣ୍ଡିଲ୍ କି ଏକା, ମାସକିନ୍ଦରେ
ଯେବେ ଉତ୍ତରି ତେବ୍ରାଫିନ୍କ୍, ପ୍ରାଇଆପ ଲୋକାଧିକାରୀଙ୍କରୁ ଉପବିନ୍ଦୁ
ତ ତାପାକାର୍ଯ୍ୟରେତ୍ରିବ୍ୟୁତ ମାସକିନ୍ଦର୍ଲେବେଶ! ଏହି ଶ୍ରୀପାଞ୍ଚାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଉପରେ
ଅଲମି ମାଲ୍ଲେବ୍ୟ ଲୋକରେବିଠି ଗାମନୀକ୍ଷେତ୍ରରେ, ନନ୍ଦଲାଲେବିଠିଲୁ
କାନ୍ଦରୁଲି ମାର୍କିନ୍ହାଲେବିଠିଲୋକି ନନ୍ଦଲାଲେବି ମନ୍ଦିରରେଣ୍ଟିକ୍
ଏଗବିନ୍ଦିଲେ ଫ୍ରାଙ୍କଗିଯୁଲି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଲକ୍ଷଣୀ, ନନ୍ଦଲାଲେବି ଏହି
(ମନ୍ଦିରରେ ସାଥିନ୍ଦରୀଲୀ ଫ୍ରାଙ୍କଗେଲାରା) ଦା ନିକଲୁଲୀ (କ୍ଷାରତ୍ତୁଲୀ
ପ୍ରାଣିଲୀ ଅମିତ ମେମ୍ପକାର୍ଯ୍ୟରେବାରା) ମଦିମେ ତ୍ରୁପିନ୍ତାର ଫ୍ରାଙ୍କାର୍ଯ୍ୟ
ପରୁଲ୍ଲଥ... ତାଙ୍କପଥ ଫିଲୋକି ପାଇଦିବି ପ୍ରାଣିକୁ ପ୍ରାଣିକୁ
ପରୁଲ୍ଲଥ... ଏକତାଧ୍ୟକ୍ଷତି ଗାନ୍ଧାର୍ଯ୍ୟରତତ୍ତ୍ଵରେ ସାମ୍ଭାଲ୍ଯବା ପାଥରୁ
ପରୁଲ୍ଲଥ... ପାଇଦିବି ଫିଲୋକି ପାଇଦିବି ପାଇଦିବି ପାଇଦିବି

სამეცნიერო სამუშაოები
გაგრძელდება მანამ, სანამ
მცირედი თეორიები უასესო
ქი იქნიან მოქალაჭების პრცენტი

ორ საუკანეო გაგრძელდება თანამდებობის მიხედვით. სანამ ამ მცირედი თეორიის შესასწავლა ვინ იქნება მოქალაქეების პოვნის კურორტ შოვის ტერიტორიის რამდენიმე ფრაგმენტი, რომელიც უახლოეს დღეებში დამუშავდება. პერიმეტრიც გაზრდილია მდინარე რიონის ხეობაში, — აკადემიურ რაჭა-
ქართველობის მდინარე რიონის ხეობაში¹, — აკადემიურ რაჭა-

የኢትዮጵያ ሪፖርታ

ართველოს თავდაცვის ძალების მეთაური სტრინაში იმყოფებოდა და შესრულებულ და მიმდინარე ველის სამუშაოებს გაეცნა.

კერძები, რუსულ საუგანს, უკვე სპეციალური აპარატურით
ხმამაღლად აუღირებული მუსიკალური კავაფონია და-
ერთო, რომელიც, როგორც ჩანს, მათ სპონტულ მეცა-
დინეობაში ხელს უწყობდა. არ დაგიმალავთ, რომ ასეთი
სპონტულ სივრცები ვარჯაშისას ჩვენ არასოდეს ვებმაურ-
ობდით, მით უფრო, არ ვაწევებდით ერთმანეთს საკუთარი
მუსიკალური გემოვნებით. როდესაც ტრენაჟორზე გადავედი,
რომელიც უშუალოდ ამ რუსულ ჭკუჭთან სიახლოეს იყო,
მომიწია ამ ახალგაზრდა ქალისათვის ქართულად მო-
მეტხოვა, რომ მუსიკა გამოერთო. მან რუსულად უმაღ-
მიპასუხა, რომ არაფერი ესმის. ახლა იგივე გაუვამორნე
ინგლისურად. დავიძენი, როდესაც პასუხად – რატომ? –
მივიღე. მომიწია ახსნა-განმარტებები. ამანაც არ იმუშავა
და რუსებმა განაგრძეს ვარჯაში ხმაურიანი, არცთუ სა-
სიამოვნო მუსიკის თანდართვით.

ამ ფაქტით დაღონებულმა, დაგასრულე ვარკიში
და უკან, სახლისკენ გამოვეშურე. განა უხეშობა და
სიტუაციები აქამდე არ მინახავს? მაგრამ მიკიონს, რატომ
ეუფლება პარკს ჩამოსულთა რუსულენოვანი ჰავზი
და ამორიგენები დატყესულებიყოთ, ერთ კუთხში დაგანან
და დუშილით ელოდებიან თავიათ რიგს ტრენაუ-
რებზე. ამ ტლანჯ მასას, პარკში მოსვენებისა და ვარ-
კიშების წესებზე, მხოლოდ ერთმა ადგილობრივმა,
რატომ უნდა ესაუზროს? რატომ აღმოვჩნდით მოულ-
ოდნებულად, განსაკუთრებით თამაშ რუსულ გარემო-
ში, სადაც ადგილობრივები სტუმრად ვკრძნობთ თავს?
იქნებ ყოველივე ეს სიბმარია და მე სხვა მატარებელში
ვარ, რომელმაც მოულოდნებულად რუსულ ქალაქში
ჩამიყვანა? და მაპინ, შენ, მკითხველო, იქნებ დამებმართ
— შემანკლიო და გამაღვიძო?

ଏବେଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକାଳୀଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରିଚୟ

გენერალ-მაიორ გიორგი მათაშვილს საკუთრივ განთვის
ჰუნდრეში თავდაცვის ძალების ლოგისტიკური უზრუნველ-
ყოფის სარდალმ, ბრიგადის გენერალშა კახა ტაბატაძემ
თავდაცვის ძალების პირადი შემაღებელობის ჩართუ-
ლობის, მათი უშუალო დავალებების, მიზიდული ტექ-
ნიკისა და ლოგისტიკური შესახებ დეტალური ინფორმა-
ცია მიაწოდა.

**სჯობს,
ოკეანეა
გათანთქმს,
ვიღრე
ტლაპოში
ჩაისრჩო,
აფხაზეთო!**

რესატის ანექსიური ახალი დღის წარიგი საქართველოს ავტომატიზაციის

მისცემდა. და მართალია, ფორმულა მთელი ამ წლების
განმავლობაში საკმაოდ ეფექტურად მუშაობდა, მაგრამ
რესეტ-ურანინის ომის უკანასკნელი ეტაპის დაწყების შემდეგ
ამ იდეოლოგიურმა შემაძლოთებლად პირდაპირი მნიშვნე-
ლობა შეიძინა.

და პროცესები შესამჩნევადა დატქარებული: თუ რესერვის მიერ საქართველოს სსრ-ის აუგაზეთის ავტონომიის ფარგლებში შემავალი პაწყინია სოფლის – აიბლას მიტაცებას ათწლეულზე მეტი დრო დასტირდა, ახლა უკვე ჰიპერბეგრითი სისწრაფის მოვლენებს ვადევნებთ თვალს. დაგროვდა და სვლა მიეცა ერთდღოულად რამდენიმე საკვანძო თემას: რესერვისთვის ბიჭვინთაში 80 ჰექტარის მიწის გადაცემას; გავაზაში რესული ანკლავის – „მოსკვა რისორტის“ მოწყვეტის; სოხუმში რესერვის მოწყვეტისთვის 30 ათასი აარნაბერტის დაგვეგმილ შეკრიბობას; ასევე რესერვის მოქალაქეებისთვის აუგაზელი „მოქალაქეობის“ მოწყვეტის გამარტივებას, რათა მათ (კრემლის სხვა მთავრულ ჩრახევთან, მაგალითად, სამორავლო რეფერენციულ მუზეუმთან ერთად) მიწისა და უძრავი ქონების შექნა შეძლონ. ამის პარალელურად მოსკოვი წარმატებებს სხვადასხვა ხარისხით აღწევს რესი ინგენიერებისთვის ენერგეტიკის ობიექტებისა და აეროპორტების გადაცემას საქართველოსა და რესერვის მონაც სარკინიგზო მიმოსვლის აღდგენასთან ერთად... მოსკოვმა ყველა ეს სურვილი სოხუმის წინაშე პრაქტიკულად სინერგიონულად დაყენა.

წნდება კითხა: რატომ აქ და ახლა? რუსთი ხომ მისთვის უპრეცედენტო ლიალობით მთელი 30 წელი ეფორტინგზოდა სოხუმს და დიდად არ აწესებდა არსებული სტატეს-კორ, რომელიც შესაძლებლობას აძლევდა, არა მართლ სოხუმი, არა აგრეთ თბილისიც „მოკლე საჩილდე“ ჰყოლოდა...

საქმე იმაშია, რომ უკრაინის თმის ბოლო ფაზაზ დასავლეთ-თან მოსკოვის ურთიერთობებს საბოლოოდ დასუსტა წერტილი. ყველა „წითელი ხაზი“ გადაკვეთილია, ნიღბები – ჩამოხსნილი და ყველასთვის ნათელია, რომ ამ მიმართულებით ვითარების გუმბჯობებებას ათ-წლევლები დასჭირდება. შესაბამისად, საერთაშორისო სამართლის ნორმების თუნდაც მინიმალურმა დაცუამ, უფრო სწორად, თავის მოკატუნებამ მოსკოვისთვის ყოველგვარი აზრი დაკარგა. ამასთანავე, რუსეთს, რომელიც დიდი ხნით ჩატლო უკრაინაში, კარგი საბზი სჭირდება შიდა სტაბილურობის შესანარჩენებლად. „პატრიოტი“ პრივოუინის ამასწინნდელი ჯანები ხომ საშინ პრეცედენტზე იქცა კოლექტიური რუსული იმპერიული სულისკვეთების გამოვლინებისა, რომელიც უკრაინის განვითარებლობებით გამოჩეული რისხების შრადას შეადა, „ეროვნული ლიდერის“ რანგში აღ-ზევებულ პეტრიშვილ კ ა აღმართოს ხელი.

დორტება ისა, რომ 2008 წელს ჩართული მოსახლეობის ნარჩენები საქართველოს ისა, რომ 2008 წელს ჩართული მოსახლეობის ნარჩენების საბოლოო ეთნოწევნის შედევე, ცხინვალი წარმოადგენს ფაქტურიკოვად დაცარიელებულ მონითერიკუნ ტერიტორიას, რომელიც მთლიანად მოსკოვის ვაჟაყოფაზეა. ამსთან, ვეოგრაფიით, ბუნებრივი პირობებით, დემოგრაფიითა და ამ ფაქტორების ერთობლიობიდან გამომდინარე ეკონომიკური პოტენციალით რეგიონი მოვლებულია როგორც ოსური დომინაციის დაგარეცხის საფრთხეს, ისე ეკონომიკურ ჰერსპექტივებს, რომელიც თვალსწინერ მომავალში ამ მიგდებულ კუთხეს ახალ მცხოვრებთათვეს მიმზიდველად ძევსევდა და ამით ისურ დომინაციას კითხვის ნიმუშის ქვეშ დააყენებდა. ამდენად, ცხინვალის საკითხის გადაჭრა მოსკოვის-თვეს აღვილია - საკმარისისა პილიტიკური გადაწყვეტილების მიღება და შესაძლოა არა არას დაუსთავოდა არ ასეთობის

თუმცა ცხინვალი არ წარმოადგენს იმ მსეუკე ლუკ-მას, რომელიც ჩუქული იმპერიული შოვინიზმის ჭინს დაანაყრობდა. სულ სხვაა აფხაზეთი – პატარა სამოთხე, თავისი დროზე – ყველაზე ცნობილი საბჭოთა კურორტი. და აღვირასხნილ ჩუქულ პროპაგანდას არ გაუჭირდება, უკრაინაში წარუმატებლობის ფონზე აფხაზეთი ელექტროლატს ჩუქულის სიდიადისთვის შესაფერის შენაძენად მიასაღოს. რაც შეეხება საქმის პრაეტრიკულ ნაწილს, აფხაზეთს, მისი 2010-ზე შეტყილომეტრიანი სანაპიროს გათვალისწინებით, ცხინვალისგან განსხვავებით, მაღალი ეკონომიკური პოტენციალი აქვს - ტურიზმის, ტრანზიტის, ენერგეტიკის ჩათვლით... ყველაფერთან ერთად, აქ მნიშვნელოვანია პუტინის პიროვნული ფუტორიც: საყვარელთა გუნდითა, რომ მისთვის დასვენების საყვარელი ადგილი – სოჭი საზღვრიდან სულ ცისიოდე კმ-ში მდებარეობს და რომ პუტინი მტრის რაკეტების ფრინის სიშორის თვლითა შეცვინაბილი. გულისისმაჩიუყველია ეს ნაღვლით სავსე თვალები, როცა პუტინი სანუკვარ ზიქვინთამდე და გაგრამდე კილომეტრებს გასცერის...

აყვავებიში, რა მაგა უნდა, ესმოთ, რომ ახლოვდება „X მომენტი“. აგრენად, რუსთისტების აუცილებელია, სასტრატეგიულ გადაკრას სოცხების ცინაზე დაყინებული საკითხების ის ნაცილი მაინც, რომელიც რეგიონი დემოგრაფიულ სრულად მოსაოცის სასამართლოდ შევდლის. ეს 30, ცხადია, რუსთის მენე რეალურების ამ კართული რეგიონის საგოლოოროდ შთათების 30 წლით გაზიარებული პროცესის დასასრული იქნებოდა.

შეკაბსერნებთ, რომ აფხაზებთში განხორციელებული ეთნოწერდის მიუხედავად, მოსახლეობა მაინც მცილებიროვნებული რჩქება. უკუმცა აფხაზების გარდა, ყველა დანარჩენი ეროვნების წარმომადგენლობები მართალია, სხვადასხვა ხარისხით, მაგრამ უფლებრივ შემდეგას განხცდიან, რაც მათ რესენტის უნდღლიი მოაწინეებად აქცევს. მოვლენათ რესენტით მიერთების სცენარით ანგოთარება კი აფხაზებისთვის ძალაუფლებაზე მონაპოლის, ადგილობრივ რესურსებზე კონტროლის და რაც იდევ უფრო უარესია, უფლებრივად ყველა სხვა ეროვნების არმომადგენლებთან გათავაზონების ტოლფასი იქნებოდა, ეს ი მათ ოვალში ეროვნულ კატასტროფას ნიშნავს.

რაღა თქმა უნდა, მოსკოვი აფხაზების მიტაცებას საკუთარი მოქალაქეების "ხელით ისურვებდა – ისევე, როგორც ყირიმის ემთხვევაში. ნაკლებ სავარაუდო ვარიანტი რუსთ-ბელარუსის აკავშირო სახელმწიფოში მიწევება, რაღაც ეს ნაბიჯი ჰურინის ხრიიდან სასოწნოვეოთს აღარებს იქნებოდა: მას ხომ დიდი ხანა, ობეზრდა ლუკაშენკოსნაირი ჸიუტი მოვაკშირე, რომელიც ნაატრი ანტლუსის რეალიზების შესაძლებლობას არ აძლევს. თუმცა იდა ვითარება საკუთარ ჩეკის პრანახობს: ახლოვლება მორიგი არჩევნები და პუტინისთვის აუცილებელია, იმპერიის გაცარითოების დემონსტრირება მოახდინო. ამასთან, ყველასთვის, ლუკაშენკოს ჩათვლით, ნათელია, რომ თანასწორობანას და რუსთან საკავშირო სახელმწიფობანას თამაში ჩეკილებირი ბლევია. თოვლობა ჩანს, ლუკაშენკო, სოხუმის მსგავსად, მთელი ეს წლები უტინის მოთავულასა და დარტყმის სხვაზე გადატანას ცდილობს: თუნდაც უკრაინელების ხარჯზე.

შეგასხვნებთ, რომ პეტიონმა და რუსეთის ხელმძღვანელობამ რესეპტის უფლებამ „ჩამორათვეს“ 40-მილიონიან უკრაინელ ხალხს, ორშემციც „არასასრულფასოვან რუსებად“ და „ავსტრია-უნგრეთის ნეტინგჟული ინტრაგების ხელოვნურ პროცესუად“ გამოაცხადეს. ეტიც, კრემლშა ამზოენ, რომ ევროპის ტერიტორიულად უმ-ხვილესა სახელმწიფო უკრაინა „ლენინის მიერ გამოგონილი არმონაქმნა“. გასაცარია, არა? რუსეთი ხომ სულ ცოტა ხნის ინ ალინგბდა უკრაინული სახელმწიფოს სუვერენიტეტებას და ტე-იტორიულ მთლიანობას, მასთან ათობით სახელმწიფოთაშო-ბისი დოკუმენტი ჰქონდა გაფორმებული, მოქმედებდნენ საელ-ოება... მაგრამ ეს ყველაფერი სწრაფად დაივიწყა... ამგვარად, უკ სოხუმი რუსეთთან საკავშირო სახელმწიფოში ან ნეიისმიერ ხევ „თანასწორუფლებიან“ კავშირში გაერთიანების ნაკლებ სა-არაუდო წილადადებას მიიღებს, ეს მხოლოდ ფარატინა ქალალდი წერბა მოსკოვისთვის ნელოვანი მნიშვნელობით.

ორავე ეს ვარიანტი - დემოგრაფიული ექსპანსია, შემდგომი ერთეულებისგან დასრულდება ან საკუაშირო სახელმწიფო - ათესზეთის შთანაბეჭდის შედარებით უსისხლო შესაძლებლობებია. მაგრამ თუ მშვიდობითანად ვერ გამოვა, ჩვენ, მაღალა ალბათობით, კვლავ გავდებით ნებისმიერი საბაზით ან სულაც მის გარეშე „მშვიდობისთვის იძულების“ მორიგი იპერაციის მომსწრებინ. ბევრისთვის არმოუდევნელი ომი უკრაინასთან, რომელსაც რუსეთი სულ ორა ხნის წინ „ყველაზე ახლობელ და მოძმე ქვეყნად“ მოიხსინებდა, ამის ნათელი მაგალითია!

და მიუხედავად იმისა, რომ კრემლი სადღეისოდ თბილის გაღიზიანება არ აქციობს, გამორიცხული არაა, აფხაზეთის ნებისის ნაბიჯის გადადგმა მაინც მოუწიოს, რადგან რუსეთს ახლა ირ ბოროტებას შორის ნაკლების არჩევა უწევს, ასეთს კი მი-ი შიდა არასტაბილურობის საფრთხოების ფონზე უდავოდ წარ-ოდგენს საქართველოს სამოლოოდ დაკარგვა.

აფხაზეთისთვის, ერთი შეხედვით, თთქმის გამოუვ-ალი მდგომარეობა ყალიბდება და ერთადერთი შანსი იმ ავადსახსენებელი ოკეანეს მიერ შთანთქმის რაღაც წარმოუდგენელი გზით გადავადებაა. თუმცა, რეალური საფრთხის მიუხედავად, მდგომარეობას უიმედოს ვერ და-არქმევ. საინტერესოა, ესმით თუ არა სოხუმი, რომ შექ-მნილი მდგომარეობა შას უპირველესად – თბილისის, ასევე ევროკავშირისა და თურქეთის სიტყაზე მოკავ-შიონედ აქციევს? „ჩემი მტრის მტერი ჩემი მტერიან“,

— უთქვამთ ლათინელებს.
თბილისისა და საქრთვაშორისო თანამევობრობის მიერ აფხა-
ეთის „დამოუკიდებლობის“ არაღიარება სულაც არ იმზადს, რომ
ათ არ სურთ, რესეტის ანექსიურ ჩრაავებს შეუშალონ ხელი.
მდენად, სოხუმშა მსოფლიოს უფრო ფართოდ, სასურველია,
აკავისი და არა რესეტის ოგალით შეხედოს, რადგან ანექსია აფხა-
ური ეთნოსისთვის ყველაზე ტრაგიული შედეგის ტროლფასი იქნება.

პრემ, უნდა წავიდე, წავიდე „იქ“ შესლოლი ვკითოდ, სწავლა-
ფად შემოგოხები ყელზე ღურუკი, მრავალის მთებშებელი ქალადაა,
შემოვიცები ლაშების ნაჩეუარი შავი „დურის“ მოსაცმელი ე.წ.
„კრეტკა“ სიჩქარეში დამაგრესულ ჩემი შავი თავსაბურივი და
გაწერილი ომებით მიყრბოდი „იქ“. რა ბედნიერი ვიყავი ჩემი
მარტოობით იმ წუთები და რა უგელური ყელაფრის გამო.
ეს იყო პირველი შემთხვევა, მათი გარდაცვალებიდან, რომ
მე სწავლიად თავისუფალი, მარტო ვყოფილიყავი პირისპირ
ჩემს საყვარელ აღამიანებთან, რომლებმთანაც ბევრი მქონდა
სათქმელი....

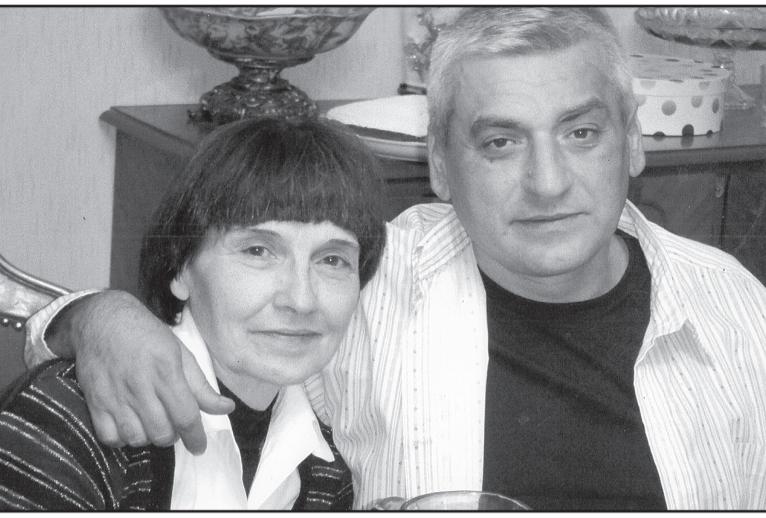
„ასასიაში დილის განთავდები შემოზრძანებულიყვნენ... ვერც
კა შევიპნენ, როგორ ღამათონდა თავს და როგორ მიმალა ღამის
წყვდილით შეკრიბილი, ღანგორებული, შავი უკუნი ღამე, ღამე,
რომელიც ჩემთვის ყოველივეს თეთრაა... ვგრძნობდა, რომ საღა
მეღვეობა და სახლის პირველ სართულზე, კიბეებზე მოურიდებოდა
დაგვეტი. ცოტა ხანში ჩემ წინ წითელი ფრინის პატარა მანერა გა-
ჩერდა. დავისახე თუ როგორ მორჩოდა ჩემსვენ ვიდაც, ვერ ვიცა-
ნი, ის კი აღლევებული მევითხებოდა: „მერი დეიდა“ ვის ელოდებ-
ით, ლითტი არ მუჟაობს? ცედაც ხომ არ ხართ? მე აკიყენათ.

არა, არა მე „იქ“ მიღდიფინონ და პატარას ველოკიტები-მეთექი მოვაცყენ. ამ დროს მან ტელეფონი ამოიღონ და როცა მიგხვდა ჩასაც პარიზებდა, გამოვგალიაჲ ხელიდან, არ გატედო პატარასთან დარეკვა, მას გულისტკი-ვა და „იქ“ სადაც მივდივან მარტო უნდა მივიღე-მეთექი, მარტო, მარტო, ვერ გაიგონე? წადი შენს გზაზე-მეთექი და როცა თვალებში ჩატებდე მა-შინვე ვიცანი ჩემი გია კერძოშვილი - მეთევზე, ამერიკად მტკვარიზე მიეჩ-სარებოდა. გულმი ჩაიგარი და ყველაფერი მოვუყვენი მონაცენებული შეილის შესახებ. მას სიყვარულით „კერძოებს“ ეძახდონ, ეს ის „კერძო“ იყო, რო-მელსაც 7 თვეს განაცვლობში ერთი დღეც არ ჩატებდა, რომ ლაპიკო-თვის ცოცხალი თევზები არ მოეტანა, ყოველი-დღე და რომ ევგონა, რომ ლაშიკო ამ თევზებს სიამონვებით მიართმევდა-მეთექი მოგატეული. საც-დელადაც კი 1 ლუკაც არ გაუსინჯავს, იძიომო იმით ვერაფერს, ვერა-ფერს ჭმდა... „კერძოებს“ კი მისთვის ჩვეული იუმინით ხედებოთა და და-აყოლებება: „ისხსაც დილით ბადით ხელმ... შეისვენებდა და როთა სუ-თქვას აღიდებდა დაამთარებდა: „ვერაცალე ჩემს ძმა-ბიძგში“, არ ფიქ-რობება... და საუბარსაც წყვეტდა... ტრიოდა კერძოც, ტრიოდა ლაშაც და ვერინდო შეც სხვა დღეებში „კერძოებაშიც“ შეწყვიტა სახლში ამოსვლა და ცოცხალ თევზებს ალიტარან ნებისმიერ მანაველს გამოატანდა. ეს გრძელ-დებოდა გარდაცალებამდე ყოველ დღე...
„ვარა ჩენს იტენირონ ანტემიტონიც და უამიტონიც არის უკანისის გადასახვა...“

კანგა ხის ვაშედორ განუეცალები, დაღუეცალები კინი ცივი ქვეს ფილაზ. ისევ მან დაართული დუღლი და კანკალი მითხორა! „ჩაგრძელ მერი დიდი, მე ვიცა თქვენ სადაც მითილით და გთხოვთ უარს ნუ მეტყველ, მეტ ძალიან მომენტარია ჩემი „ჭაველა“ და ერთად წავიდეთ, წამომყენოთ, გთხოვთ...“ უსტყვოლ დავემზრინილე და ჩავსხედით მანქანაში... გზაბე უკვე მეყვავილეებს გამოეფინათ სხვადასხვა ფერის, ზომის ყვავილები, კალაზები... ყვავილები, ყვავილები, ძლიერ, რომ მივლავდენ გულს და მე, რომ არაასირი სურვილი არ გამჩნდა მთან შეხების. გამა გააჩერა მანქანა, ჩემთვის ანაფერ უკათხავს და როლა დამზრუნდა ხელში ორი დღი თეთრი ვარდების თაიგული ექირა. ო, ღმერთთ ჩემ! ნეუ აქვა დამთხვევაა, გამასხენდა, ლამპაომ სიგმარში, რომ მითხო, „დამ-ვარდება ვარდებიც“ ე.ი ლაშიკოს არც თეთრა ვარდები დავიწყებია და არც დედის გაუთავებელ ტირილზე გამრავებულა? ეს ხომ სრულიად ბე-ნერინგად მითხა და არავის კარნასით? როცა „კენტომ“ თაიგულები მა-მა-შეილს შორის გადაანაწილა მიეცხდი, რომ ჩემი ლაშიკო არავის გა-უჩრავდება და მითუმეტეს მე რამდენიც არ უნდა ვიტირო, ის დარწმუნ-დება, რომ ჩემი ცრუემლები მას არასდროს დაახრისმა, რადგან ის უკვე მითონად არის ცეკველი...

შორის დას კი მეტმიღა ერთლიოულად ამღერებული ფრინველთა ხმა. ვერ კვდებოდა ჩომელია ჩიტი იყა, მერქაბალი, მწყერა, მტრედი, მპვა, იაღონი, ტოროლა ან კიდევ ბეგრი სხვა. მე ვეძებდი წიგმბი გაუწულდ იმ პატარა ჩიტს, ჩომელიყი ერთ დროს ლაშვის თახასი ფანჯრის რა-ფაზე დასცველებული ვაჟოვნეთ. მე ხელში ავიყვანე, ვეფერებოდი და ვე-ვეწებოდ: „ჩემო ბეღურა ჩიტო, ჩემთან დარჩი და გათბი.“ ამ მგალო-

ამბობს: „ქშირიდ გმირებიც იტუკებიანი“ სახარებაში კი შევით თეთრზე გარკვევით წერია: ტყუილით, როცა საკუთარ თაქს და სხვასაც გადაარჩევ – მაშინ სიმართლეს ძალა არა აქვსთ. „ეს სტრიქონები მე მხოლოდ სიღვეს შასალად გამოიყენე, რადგან დარწმუნებით ვიცი, რომ, ჩემი შემოქმედება მხოლოდ სიმართლეზეა ადგულებულ და დაფუძნებული“. ისიც კარგად ვიცი, რომ უურნალისტები თავიანთ მუსხს ასახაზებით, ეპითეტით ჰელიკისტებით, ალეკორიებით, რიცა გადმისცეცები, მაგრა მაშინ მიმართავთ სხვადასხვა „ხრიკებს“, რათა მათ არ სურთ, რომ პირდაპირ თექვნ თავიანთი სათქმელი და ასეთ დროს იყონებენ, იზიდვენ წერის ის ფორმის როგორცაც კეთოდა „სტუცილი“ ქვედა. წერის ეს მოთხოვი დარწმუნებული ვარ კველას გამოიყენებია და უურნალისტიკაში, სრულიად დასაშვები და მისაღებია საკუთარი წერის სტილით, მანერით, მივიღენ თავიანთ ჭით-ველებთან ისე, რომ შეკითხვები არავის დაუტოვონ, რადგან ის, ვინც არ არის პრიფესიონალი, გადატანისული ფანტაზიები „ტყუილად“ მოუწვება. მით უფრო, როცა შეიღმივდრი დედა პენდელა მხოლოდ ალეგორიზმების გველ გვეღღების რღოვანი მაღალი მაგალითი და ცეკვალასთვის ადგ გან ერთალებულ ფოტოებთან და ლი, სადაც უნდა მუშაობები ენთავა ვერები. ყველაზე მიმირთავთ, თეგვე შემრედებ შემოვიდე მითხრა „დაუ იყ რამ რატომდაც ტესზე გადაიხის ვაყვილი – დამაცა ლვარი. როცა ჩემ უწევულო სმამაბა ბავშვივით აკან, მეღასც ყურან აღ ნციები, შეეონება ჩასმული, მირობი

კი ვფიქრობდი, რომ ყველაფერი საუკუნის მერწყე საცხრება იყო... ლრმად ჩაიფიქრებულმა დავინახე, რომ მარცხნიდან ჩემსვენ მოფრინავდა ჩემი პატარა ცყვინათელა, რომელიც ისე აერთობოდა და ჩაქრებოდა, რომ თვალის ერთ გაელვებასაც რამ ვასწრებდი. პაწაწინა ფრთხები გაშალა, მოფრინიდა ჩემთან რამდენიმე წრე შემოხა-ზა მისთვის ჩეცელი კეცულყცით, თითქოს რაღაც მითხრა, ისევ გა-შალა ფრთხები და უკან გამრნება, მე კი დავედევნებ და კვირილდი: „არა, ჩემო ციფინათელავ, „ჩემო საყვარელო ბიძუანა“ არ წახვიდე, არ დამტკვრ, გთხოვ, შემია შერჩით ნათებამ სულ დამწევა და და-მანელა“. ერთ ხელში ლურჯი ქალადაია მეტირა და ვაფრიალებდი სულ მაღლა-მაღლა და ვფიქრობდი: იქნებ იცნოს-მეთქი, მაგრამ არა და არა, მივსდევდი მანამ სანაც ცის კამარას არ მიეფარა, ის მიღებინავდა შორს, შორს ლმერთებთან... ზეუპძო.

არ ვიცე ეს საკუნინის მერამდენე სალორება იყო... დადგმებული, თათქმის გათიშვლი უზროდ წამოვედო, არ ვიცოდი სად და საითვენ მივექმნებოლი. მოვდიოლი, მუშავიად უკან გიხედებოლი, მაგრამ ამაოდ, ის არ ჩანდა... საკმაოდ გრძელი მომეტვენა გზა, რომელიც საკუთარ საფლავებთა მიმიკვანდა. ისევ „ის“ თეთრის ქარდავება დამტემარა საყვარელ ადამიანებთან მიახლოებაში. უყვარებების გამახსენდა, რომ მარტენა ხელის მყეტში, რომელსაც ვერანაირად ვერ გვსწიდი შეფარებული მყავდა, უკვე ჩემს ხიდნადქეცეულ, სრულიად უცხო, უწერო არსება. ძალა მოვიკინებ და ფრთხილად, მთლიანად გავშალე ხელის გული და ოი, საოცრებავ, ის უწერო, პარარა მწერი ისევ სუნ-თქვედა, ტოკავდა და სრულიადაც არ ფიქრობდა თუ არ შეეძლო გაფრინდა... დავაცერდი და კარგად დაგვავინდა. ის უღლაშაბესი ჰეპელა აღმოჩნდა. როგორ მინდოდა სრულიად თავისუფალს რაღაც იღუმალი ძალა აღმოჩნდა და გაფრინილიყო, მაგრამ ვერ ახერხებდა. დავწრიშვნდა, რომ ეს ნამცეცა, პატარინა ციტინათელები და პეტლები ჩემთვის მწერები კი არ და, ისინი ჰერის მძლავრად, მძლავრა მფრინავა ღრუინველები იყვნენ. ნამდომაც მოთხოვნა ადრე ჩემთვის სხვა დიდი ჭრელი ჰეპელა. იგი ჩემსა და ჩემს „ციტინათელს“ შორის შეამავალი ერთგული დაწარავ და მეგობრი იყო. კერ მე მიმზუვებოდა, „ჩემი ციტინათელას“ ამზებს, შემდევ „ციტინათელს“ და სხვებს უამზობდა „დაუჯერებელი“ ისტორიის შესახებ... მე კი ის პატარა ჰეპელა ავიყვანე ხელში და ლაშვოს საფლავებს ქვავა ჟერატინილი ინერცა... პატარა ჟერატინილი ინერცა... როცა მოვინახულებ, უკვე გაფრინილი ინერცა...

ტრიტინათელა და პეპელა,

ანუ ამეტყველება ცისა და მიწის...

(დოკუმენტი 60ვალა)

ბელ ფრინველებში ყვავების საშინელი ჩხავილიც მესმოძა “ისეთი გულს რომ მთლიანად დაგიფლითავდა, შემდევ ისეთი კვრესა შემომქმნა, რომ მევინა ვინებ სულიერი მართლაც უსტყვენდა. და, ეს სტევნა ისეთი გულშინჩმელი იყო, ჯაღასნერი ჰაუზებით, რომ მთლიანად დაგატყვევებდა. ეს ბულბული იყო და ყველა დამტანანბება იმაში, ვისაც ერთხელ მინუ ჰქონდა მსათან შეხება, დაწმუნებდეს რომ, მგალობლება „მეფე“, მართლაც ცოლიანი აღამიანით, რომ კვრესლა მიკულე პატებით, ლერწმის სალამურზე აკვენეს ბულა გადამტყდარ რონწყლა გახდათ, ამიტომაც ადარწევა მწერალი გასილ კაშაძე ვანო სარაჭაშვილს ამ უკიდევანობა აღამანივით ამეტყველებულ ფრინველს. აკი, დაწერა კიდევ: „ის ბულბული განო იყო, ვანო ხმანარანი, ვანო ლერწმის სალამურზე კვრესით გადამტყდარი.“

გავიღო რა სულერი მითბიძება მხარს და მორტსაც ან მტკვებდა? მოკიფერება და ძალიან ფრთხილად აწერ მარცხენა ხელი და სწრაფად დავაცხნა მარჯვენა მხარს. სულ მალე ჩემ გაყინულ ხელის გულში მოვამწყვდიდ ის უწევო არსება. თითქმის ან ვჭლიდი, მყინვარა, რომ ან გაზრდნილიყო ის იდუმალი... ან ვიცი მწერა იყო თუ ფრინველი... ან ვიცი... ჩემი დიდი ინტერესის მიუხედავად, ვინ მოინდომა იმ ძნელ წუთებში ჩემი მარჯვენა მხარის ტყვეობაში ყოფნა, მე ხელს მაინც მაგრად ვკერძი მემინოდა, რომ ან წასულიყო და ჩემთვის გამოყანად ლანჩენილიყო სინამდვილეში

დასასრული. დასაზყისი 06. „სრ“ № 94

ამბობს: „ქშირიდ გმირებიც იტუკებიანი“ სახარებაში კი შევით თეთრზე გარკვევით წერია: ტყუილით, როცა საკუთარ თაქს და სხვასაც გადაარჩევ – მაშინ სიმართლეს ძალა არა აქვსთ. „ეს სტრიქონები მე მხოლოდ სიღვეს მასალად გამოიყენე, რადგან დარწმუნებით ვიცი, რომ, ჩემი შემოქმედება მხოლოდ სიმართლეზეა ადგულებულ და დაფუძნებული“. ისიც კარგად ვიცი, რომ უურნალისტები თავიანთ მუსხს ასახაზებით, ეპითეტით ჰელიკისტებით, ალეკორიებით, რიცა გადმისცეცები, მაგრა მაშინ მიმართავთ სხვადასხვა „ხრიკებს“, რათა მათ არ სურთ, რომ პირდაპირ თექვნ თავიანთი სათქმელი და ასეთ დროს იყონებენ, იზიდვენ წერის ის ფორმის როგორცაც კეთოდა „სტუცილი“ ქვედა. წერის ეს მოთხოვი დარწმუნებული ვარ კველას გამოიყენებია და უურნალისტიკაში, სრულიად დასაშვები და მისაღებია საკუთარი წერის სტილით, მანერით, მივიღენ თავიანთ ჭით-ველებთან ისე, რომ შეკითხვები არავის დაუტოვონ, რადგან ის, ვინც არ არის პრიფესიონალი, გადატანისული ფანტაზიები „ტყუილად“ მოუწვება. მით უფრო, როცა შეიღმივდრი დედა პენდელა მხოლოდ ალეკორინგების გველ გვედრებიც იღდა. ძალინ მაც და ცველასასთვის ადგ გან ერიალებულ ფოტოებთან და ლი, სადაც უნდა მუდმივი ენთონ, ვერები. ცველა მ მიმორი, თევენ შეწრდებ შემოვიდა მითხრა „დაუ იც რამ რატომდაც ტესზე გადაიძინ ვაყვილი – დამაც ლვარი. როცა ჩემ უწევულო სმამაბ ბავშვივით აკან, მეღასც ცურნა აღ ნციები, შეეონება ჩასმული, მირობ

ଗାନ୍ଧାରାବିନ୍ଦୀ ଏବଂ ପୁରୁଷାଶ୍ଵରାବ୍ୟକ୍ତିରେ?— ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ନି ମେଘଦୂତାବିନ୍ଦୀ ଯଥ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରେ ଉଚ୍ଚତାରେ
ଫ୍ରାଙ୍ଗ ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏହିରଙ୍କାଣ
ରାଜୁପା ମିଳିବାରେ
ରାଜୁପା ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ ହିନ୍ଦିଗାନ୍ଧାରା
ରାଜୁଲିଗୁରୁରାଜୁରାଜୁ ମିଳିବାରେ ଯଥ
ଦାଲ୍ଲ ଶ୍ରୀଭାବୀ ଅର୍ଜନବିନ୍ଦୀ ଦାମିର,
ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ
ନାଶୁଳ୍ଲି^୧ ରାଜୁମହାନ୍ତିରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ମରିବା
ଦାପା ଦା ମାନୋପା ଦାମିରି ମିଳିବାରେ ପାଦ
ରାଜୁପା (ପ୍ରି ଶିଥିର) ପାନ୍ଦି ଫଳିକବେ ମିଳିବାରେ
ଏହି ବ୍ୟାଲୁରୁ ସାବନ୍ଧାବ୍ୟକ୍ତିରେ, ରାଜୁମହାନ୍ତିରେ
ପାଦ, ଅଭିତାରି ମିଳିବାରେ
ତା ଏହି ଶବ୍ଦା ପଦଗ୍ରହ, ସାଧାରି ଲାଗିବା ନେବା
ଦାଲ୍ଲିବା, ଦାଲ୍ଲିବା, ମିଳିବାରେ ମାନୋପା
ଲ୍ଲୁଗାନ୍ତିରେ ପ୍ରସାଦୁର୍ବଳ, ଆପୁର୍ବଶ୍ରୀର ରାଜୁ ନି
ଅବିନାଶି ଯଥ ରାଜୁଲିଗୁରୁରାଜୁ, ପାତିକିପାଦ
ଶିତ୍ର ମରୁପୁରୁଷରେ ହିନ୍ଦି ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ
ଦା ପାନ୍ଦିବାରେ, ରାଜୁ ମିଳିବାରେ ଦ୍ଵାରାପୁରୁଷି
ଏହି ଦାଲ୍ଲିରେବାରୁଦ୍ଧ ସାଧାରି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭରତିଆ
ଲ୍ଲୁ, ଲାଗିବାକିମାନ ଦ୍ଵାରାପୁରୁଷିରେ ଏ
ଦା ମା ରାତବାନ ଦୁଇମିଳିବା ଅଭିନାଶି, ଶ୍ରୀର
ଲାଙ୍ଗରୁରୀ ମୁହଁ ପାରାଗର ପାନ୍ଦିବାରେ, ମାଗରମି
ରାଜୁ, ରାଜୁମହାନ୍ତିର ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବାରୁଲ୍ଲ
ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ ଦ୍ୱାରା ମିଳିବାରେ
ତଥିବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରାଜୁରୀ, ମୁହଁଲାଭାଗରୀ ଏହି ଏହି
ଦା ପାନ୍ଦିବାରେ... କେବା ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରେ ଏହି ମିଳିବାରେ
ମି ସିନାନ୍ଦିରୁଲ୍ଲ, ମିଳିବାରେ, „ଲାଙ୍ଗରୁଗା ସିନାନ୍ଦି
ମି ମିଳିବାରେ ତାରସଶ୍ରୀଲିଙ୍କ ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ, ରାଜୁମହାନ୍ତିର
ପାଦ, ଅଭିତାରି ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରେ ଏହି ମିଳିବାରେ...
କୁଳମିଳିବାରୁଗା ଯଥ ଗାନ୍ଧାରାବ୍ୟକ୍ତିରେ, „ଶାଶ୍ଵତାର
ଲ୍ଲୁଗାମି” ଦାମ୍ଭରିଦ୍ଵାରା ନୀରୁଲ୍ଲା, ମିଳିବାରେ
ଅଭିତାରି ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରେ...“ କ୍ଷେତ୍ରବ୍ୟକ୍ତିରେ ଏହି ମିଳିବାରେ

საქართველოს კულტურის

